

A Technical and Intellectual Analysis of “Takal ” in Watan Magazine

د وطن مجلې د ” تکل “ فني او فکري جاج

Midrar Ullah¹, Dr. Shukria Qadir²

MPhil Scholar Pashto Department Abdul Wali Khan University Mardan

²Assistant Professor Pashto Department Abdul Wali Khan University Mardan

ARTICLE INFO	ABSTRACT
Keywords: Takal genre, Watan magazine, Pashto literature, Pashto prose, Editorial board Corresponding Author: Midrar Ullah, MPhil Scholar Pashto Department Abdul Wali Khan University Mardan	This research article focuses on the technical and ideological aspects of the “<i>Takal</i>” (a type of essay) genre published in <i>Watan</i> magazine, and its literary and intellectual contributions to Pashto literature. <i>Watan</i> was a Pashto bi-monthly magazine published from Mardan, Khyber Pakhtunkhwa. It was started in 2007 and closed in 2010. The data for this article is collected from different issues of <i>Watan</i> magazine and analyzed in detail. The article mainly examines six ‘takalona’ written by different authors. It begins with a discussion on Khyber Pakhtunkhwa, its literature, and the history of magazines in Khyber Pakhtunkhwa. It then introduces <i>Watan</i> magazine, its editorial board, and its purpose in fostering cultural, educational, and literary awareness among Pashtuns. The article also explores the definition and stylistic boundaries of Takal, tracing its historical development from French and Arabic literary traditions, and explains how this form was adopted into Pashto literature. The analysis shows that Takals were written in simple, fluent, and literary language, appealing to a broad readership and nurturing national consciousness, literary appreciation, and cultural pride among Pashtuns. Through these Takals, <i>Watan</i> magazine played an important role in discussing social issues, traditions, values, and critiques of modernity. The analysis also suggests that the Takal genre in <i>Watan</i> magazine had great significance in Pashto literature and in constructing a collective cultural consciousness of Pashtuns. The article concludes that <i>Watan</i> magazine enriched Pashto prose literature, especially by shaping and promoting the Takal genre, and by providing a valuable platform for Pashto writers to creatively engage with contemporary societal issues.

1.1

پېژندګلو:

د پښتو خاوره د تاريخ په اوږدو كښې د اريانا، افغانيه، افغانستان، پښتونخوا، روه او د روهستان په نامه سره ياده شوې ده. د لويې پښتونخوا دا خاوره د ډېورنډ د معاهدې په نتيجه كښې پېرنگيانو په دوه ځايه تقسيم كړه. يوې برخې ته افغانستان او بلې ته اوس خېبر پښتونخوا ونيله شي. چې په نن وخت كښې د پاکستان يوه صوبه ده چې څلور كروړه اته نيم لكه 4,08,50,000 ابادي لري. په خېبر پښتونخوا كښې د بېلابېلو قومونو خلق ژوند كوي چې پكښې گڼې ژبې ونيله كيږي. لكه گوجري، هندكو، سرائيكي، اردو، كهواري، شينا، گوري، توروالي، كېلاشي، كوهستاني، پلوه او ځنې نورې ژبې ونيله كيږي چې تعداد يې ډېرشو پورې ښودلې كيږي. خو د زيات تره وگړو ژبه ئې پښتو ده. د مذهب له رويه اكثر پكښې مسلمانان دي چې تر ټولو زيات سني، شيعه او بيا اسماعيلي ملكونو سره تعلق لري. غېر مسلمه قومونه هم دلته شته چې خپلې مذهبي سرگرمۍ دلته كوي.

”خېبر پښتونخوا د لويو تهذيبونو ټاټوبې دے دلته گندهارا تهذيب زېږېدله دے او تر بامه

رسېدله دے“ⁱ

په خېبر پښتونخوا كښې چې څنگه بېلا بېل تهذيبونه زېږېدلي دي نو دغه شان دلته ځنې تحريكونه هم تېر شوي دي چې دې تحريكونو لويې لويې خلق زېږولې دے. دغه شان په خېبر پښتونخوا كښې ډېر علمي او ادبي خلق هم پېدا شوي دي. چې د پښتو ژبې او ادب دپاره ئې يو شمېر خدمتونه هم كړي دي. دې لويو لويو ليكوالانو پښتو ژبه په هره حواله غني كړې ده. كه يو اړخ ته ئې په شعر و ادب كښې ځنې كتابونه ليكلي او خپاره كړي دي نو ورسره ئې د پښتو ژبې د صحافت په اړه يو شمېر مجلې هم اجرا كړي دي چې دې مجلو د پښتو په ادبي، علمي، سياسي، سماجي، اخلاقي، او ټولنيزو موضوعاتو د پښتون قام روزنه كړې ده. او پښتو ته ئې ډېره لويه كټه رسولې ده. دغه مجلې يا خو د څه تنظيمونو له خوا يا د ادبي ټولنو له خوا شايع كېدلې. چې اوس پكښې ډېرې بندې شوي دي. په دغو مجلو كښې يوه مجله ”وطن“ هم ده. چې د مسلسل ديارلس گڼو نه پس بنده شوې ده. دغه اړيكل كښې به د وطن مجلې د نثر به برخه كښې د تكلونو فني او فكري جاج اخستل كيږي. په لاندينو پاڼو كښې اول د وطن مجلې په پېژندلو او روستو د وطن مجلې د نثر په برخه كښې د تكلونو فني او فكري جاج اخستل كيږي.

2.1. د وطن مجلې پېژندګلو:

”وطن“ مجله په مردان كښې د ”تخت بهائي“ ادبي ټولنې مردان له خوا او ادبي ملگري رياض د سيوري لاندې چاپ كېدله. چيف ايډيټر ئې عبدالقهار صياد او ايډيټر ئې ساجد محمد شائق وه. دې نه علاوه ئې صلاح كار ه ډله كښې شمس القمر انديش، ډاكټر راج ولي شاه خټك، پروفېسر زبير حسرت، اباسين يوسفزې، پروفېسر قاسم محمود، او محمد جميل خان غوندي باصلاحيته خلق پكښې شامل وو. مرستيال مدير ئې غلام حېدر حېدر دے. قائم مقام مدير ئې حاجي سبزي علي خان وه. بناد شموږے ئې سر كولېشن منيجر، ورومې قانوني مشر ئې اعجاز ايډوكېټ ورپسې اكبر هوتي ايډوكېټ وه. وطن مجله وطن كښې دننه او نور بهر دنيا كښې گڼ شمېر نمائندگان لرل. وطن دوه مياشتنۍ مجله وه دا په ډېرو جلدو مشتمله وه. په اول جلد كښې ئې څلور او په درېم جلد كښې ئې پينځه مجلې شاملې دي. دلته به د نثر د پېژندګلو په حقله بحث لږ اوږد كړو چې نثر او د نثر قسمونه كوم كوم دي. چې د هغې په رڼا كښې بيا د وطن مجلې په نثري خدماتو رڼا واچوم.

3.1. د نثر پېژندګلو او منثور ادب:

: هسي خو ادب په دوه برخو كښې وېشلې شوے دے چې يو ته منظوم او بل ته منثور ادب ونيله شي په منظوم ادب باندې مخكښې بابونو كښې خبره شوې ده خو دلته به د منثور ادب پېژندګلو وكړو چې هغه ليك لوست چې د رديف او د قافييې د قېده ازاد وي نو هغې ته نثر وائي. د نثر لغوي معنا په پښتو درياب لغت كښې داسې بيان شوې ده.

”هغه عبارت يا ليك چې منظوم نه وي.“ⁱⁱⁱ

يعني هغه ليك چې روان او اسان وي او مونږ پكښې خبرې كوو چې د وزن او بحر د قېد نه ازاد وي نثر بللې شي. د نثر اصطلاحي معنا هم ډېرو پوهانو كړې ده. چې هر يو ترې لوستونكي ته خپل خپل مطلب ښكاره كوي. دغه ټول په خپل ځائے د اهميت وړ دي خو دلته به زه د يو څو ادبي پوهانو د نثر په حقله وېناگانې رانقل كړم چې دلته ترې مونږ ته د نثر پېژندګلو اوښي.

پروفېسر افضل رضا ليكي:

”نثر په لغت كېني پاشلو او شيندلو ته وئيلې شي - ولي په اصطلاح كېني ترې نه مراد هغه كلام دے چې د وزن د قېد نه ازاد وي -“ⁱⁱⁱ

د نثر په حقله د پښتو ژبې استاذ او د پښتو اكاډمۍ پېښور باني مولانا عبدالقادر د نثر اصطلاحي معني په حقله ليكي :

”د نثر معنا د ملغلرو يا مشكنو پيښل دي - ملغلرې راوېښكل او هغه بيا په يو خاص شكل كېني پيښل ، پېچل لوڼي كړاؤ او زيار غواړي -“^{iv}

پورته تعريفونو نه مونږ ته دا اندازه كيږي چې يو داسې ليك لوست چې اسان هم وي ، ساده هم وي ، روان او ښكلې هم وي - او لوستونكې ئې په لوستو كېني مشكل نه محسوسوي نثر بللې شي - صديق الله رښتين د نثر ځنې قسمونه بيان كړي دي - چې څه دا ډول دي -

”د معني د مخه د نثر لومړي قسمونه درې دي - چې په دې ډول دي -

1. خبرې اترې (محادثه نثر): هغه خبرې اترې چې خلق ئې د يو بل د پوهولو او مطلب ښكاره كولو دپاره په عادي ډول كوي - د خبرو اترو نثر بللې كيږي -
2. وېنا(خطابه نثر): خطابي نثر هغه خوندورې اغېزناكې وېنا ته وائي چې پوهان او مشران ئې د مهمو مقصدونو دپاره په لويو غونډو او ټولنو كېني كوي-

3. ليكنه (تحريري نثر) : د ليك او تحرير نثر هغه دے چې د علمونو ، كتابونو او اثارونو د ليكلو دپاره ورځنې كار اخستل كيږي -^v

”رښتين صېب د مغربي پوهانو د نثر څلور قسمونه هم رانقل كړے چې له مخه ئې د اروپايانو د نثر تقسيم هم ښودلے لکه هغوي بيا نثر په څلورو ډولونو وېشي -

1. د تاريخ متعلق چې كوم ليكل په نثر كېني اوشي هغې ته تاريخي نثر وائي -
2. چې د قيصي عنصر پكېني شامل وي يعني فکشن قيصه ايز نثري ادب ته قيصي نثر وائي -
3. د مشرق په شان هغوي هم يو ډول خطابي نثر بيان كړے دے چې پكېني مهمو سياسي ، مذهبي او نور مطلبونو غونډو ته وېناوې شوې وي - هغې ته خطابي نثر وائي -

4. څلورم قسم چې مشرق كېني ورته تحريري نثر وائي - هغوي ورته د كتابونو يا رسالو نثر وائي -“^{vi}

1.3.1. د وطن مجلې پښتو منثور ادب ته بڅېښي:

وطن مجلې چې څنگه د پښتو ژبې منظوم ادب په خپرولو كېني خپل خدمات تر سره كړي دي نو دغسې ئې په پښتو نثر كېني هم يو شمېر سياسي ، تاريخي، سماجي ، اصلاحي ، مذهبي ، معاشي او ادبي ليكونه شايع كړي دي - په دې كېني نثري مضامين مقالې ، مركې، تكلونه ، خاكې ، سفر نامې ، تبصري ، رپورټونه، خطونه، كالمونه او تنقيدي جائزې وخت په وخت د نثر په برخه كېني خپرېدلې - چې مونږ ته د وطن مجلې د پښتو نثري ادب په پنگه كېني خپل ارزښت هم راپه گوته كوي - د وطن مجلې خوش قسمتي دا وه چې دا په داسې وخت كېني چاپېدلې ده كوم وخت كېني چې كه يو طرف ته ښه نظم گو شاعران ژوندي وو نو بل خوا داسې نثر نگاران ووچي د خپل ځان مثال په خپله وو- چا چې افسانه ليكلي نو افسانه د اعلي پايې ده - كه تكل يې ليكلے نو بي مثاله دے - كه ناول يې ليكلے نو د نيوکے ځائے په كېني نشته خو كه رپوتاژ يا بله نثر ټوټه يې ليكلي نو بيا هغه هم د كمال ده - لكه پښتو ادب كېني ډاكټر محمد اعظم اعظم - داسې په دې كېني نمائنده نثر نگاران لكه اسرار د طورو ، فيض الوهاب فيض ، ساجد محمد شائق ، محمد اقبال خټک ، حكيم دوست محمد فاني ، اكبر هوتي او داسې نور شامل دي - څوك چې په نثر نگاري كېني خپل يو مقام لري - البته د دې اړيكل بنيادي سوال د تكل په

برخه کښې د پښتو نثر ته د وطن مجلې ونډه او د تکل فني او فکري جاج دي، نو په دې اړتیکل کښې هڅه شوې ده، اول د تکل په پېژندلو خبره شوې ده او بیا روستو د هغه مجلې په لیکلو شوې تکلونو فني او فکري جاج اخستل شوې دي

4.1. د تکل پېژندگلو:

تکل د نثري ادب یو صنف دی چې پکښې لیکوال د خپل ژوند فکرونو، تجربو یا موضوعاتو په اړه په ژوره، تفصیلي او تخلیقي ډول خبرې کوي. تکل د ارادي فکر او هنر یو ترکیب دی چې د نثر په بڼه وړاندې کیږي.

”په انگرېزي کښې ورته Essay وایي. چې د فرانسېسي ژبې Essai نه وټی دی. او په عربي کښې ورته السعي په اردو کښې ورته انشائيې او پښتو کښې ورته تکل وئیلې شي. ددې څه خاص هیئت نشته او نه ورله د ضروري ده چې خامخا دي د مضمون په هیئت کښې ولیکلې شي لکه ځینې خلق ئې چې د مضمون په زمره کښې یادوي. کله کله په تکل کښې د قیصې عنصر شامل شي ولې تکل د هغې شکل نه اختیاري دغه شان تکل لیکونکې د مکالمو نه کار اخستل شروع کړي چې د هغې سره تکل د ډرامې په حدود کښې شي خو ډرامه نه شي. دغه شان تکل د رپورتاژ او سفرنامې د تکنیک نه هم فائده اخلي او کله د طنز و مزاح نه خو نه ترې سفرنامه جوړېږي او نه د طنز و مزاح مضمون جوړېږي“^{vii}

فضل میر خټک صېب د تکل په اړه خپل خیال داسې څرگند کړی دی. -
 ”د نورو مغربي اصنافو په شان دا صنف هم مونږ ته د انگرېزي او اردو په لار راغلی دی. د انشائيې باني یو فرانسېسي ادیب ”مونتان“ وه ده په کال ۱۵۷۰ کښې د نثر په زمره کښې په ځینو موضوعاتو په نرمه او خوږه ژبه کښې داسې پاسته لیکل کړې وو چې د هغې وخت د ادب په یو صنف کښې هم نه شو شمارلې په دې وجه ورته Attempt Essai یا د څه وئیلو کوشش نوم ورکړی شو. خو وئیلې شي چې دا دي اصل لفظ د عربي سعی یا السعي دی چې د مسلمانانو د دور حکومت په وخت سپین او فرانس ته رسېدلی دی.“^{viii}
 ”د ایوب صابر د وېنا مطابق تکل د اولسي ادبي جرگې ایجاد کړی دی. دوست محمد کامل په رومبي ځل په اولسي ادبي جرگه کښې د انگرېزي ژبې د پرسنل یا لائیټ ایسې او د اردو ژبې د انشائيې دپاره مترادف لفظ تکل غوره کړی. دا د ذکر شوي صنف دپاره د معنا او مفهوم تر مخه یو غوره او موزون نوم دی ځکه ئې د پښتو ژبې لیکوالان تر اوسه استعمالوي.“^{ix}

وئیلې شي چې تکل ته یو بل لفظ هڅه هم دغه جرگه کښې پېش کړی شوی وه خو هڅې لفظ ته چا ډېره توجه ورنه کړه چې دې نه مخکښې تکل خوښ کړی شوی وه. حقیقت کښې هڅه ایسې او السعي درې واړه هم معنا او هم صورت لفظونه دي.

په پښتو ادب کښې په شعوري توګه د تکل لیکوالو هڅه سید تقویم الحق کاکاخېل، ایاز داوډزي او ددوي تکلونه ښاغلي ډاکټر همایون هما په خپل کلیات کښې چاپ کړي دي. د ارباب سکندر خلیل د مضمونونو مجموعه گلونه او ازغي کښې د تکل رنگ ځان ښائي لکه ترېور او بي وخته مېلمانه د راحت زاخيلي یو خوب د تکل په زمره کښې راځي.

په پښتو ادب کښې د تکل باقاعده اغاز سره یو شمېر لیکوالانو د تکل لیکلو ته مخه کړه په دې کښې د داوړ خان داوړ، مانېام خټک، ډاکټر اسرار، مهر اندېش، سلیم خان سلیم، پیر گوهر، اختر منېر منېر، خلیل باور، ساګر تنقیدي، سعدا الله جان برق، اسیر منگل او یو شمېر نورو لیکوالانو تکلونه وخت په وخت په مختلفو رسالو او مجموعو کښې چاپ شوي دي.

5.1. د وطن مجلې د تکلونو فني او فکري جاج:

په وطن مجله کښې به وخت په وخت تکلونه چاپ کېدل. د دېوال په نوم د علي گوهر مشتاق تکل مهر اندېش صېب د خاړېش په نوم تکل او د عزیز بېسمل گودر، ځادر، مېله په نوم په زړه پوري تکلونه چاپ شوي دي.

Need bit explanation about artistic and ideological side of takal.

1.5.1. دېوال:

دېوال د علي گوهر مشتاق لیکلې شوی تکل دی. چې د وطن مجلې په دویمه ګڼه کښې چاپ شوی څنګه چې د تکل نوم ئې دېوال دی دغه رنگه گوهر مشتاق صېب د خپل ژور نظر او تجربې په وجه په دېوال تفصیلي تکل لیکلې دی. او دا خبره

ئې څرگنده کړي ده - چې دېوال د خپل ارزښت سره سره په ډېرو متلونو او محاورو کېني هم ځائې پېدا کړې دے - لکه زما د مخې دېوال مې جوړېږه - چې اختر تېر شي نو نکرېزې په دېوال او تپه - نن سبا دېوالونه هم حال وائي وغېره وغېره - د محاورو او متلونو نه علاوه دېوال زموږ په اولسي ادب کېني هم يو ځانگړې مقام لري او شاعرانو ادیبانو په مختلفو اصنافو کېني د دېوال د لفظ نه کار اخستې لکه يوه تپه کېني وائي :

کور دې نژدې کوڅه دې لري
دېوال دې پرېوڅه چې وېرېا شي ديدنونه

دغه رنگ ښاغلي ليکوال د دېوال لفظ سره تړلي گڼ شمېر موضوعات د خپل تکل حصه گرځولي ده - د مغلو د دور بادشاهي مسجد دېوالونه د شاهي قلعه لاهور دېوالونه د پېښور قلعه بالا حصار دېوالونه دي - دې سره سره د ځانه کعبې مقدس دېوال هم ذکر کړې دے - او وئيلي ئې دي چې ددې دېوال ذکر په قرآن پاک کېني هم راغلې دے -

په اخر کېني ئې د دنيا د ټولو نه غټ دېوال چې د ديوار چين په نامه په ټوله نړۍ کېني پېژندلې شي - د هغې ذکر په ډېر تفصيلي انداز کېني کړې دے -

”دا عظيم دېوال د چين په مشرقي شمال ساحل باندې د شان هاګي نه شروع کيږي او په يوگان ختميږي هسې د شان هاګي نه تر يوگان پورې فاصله اوولس سوه ميله ده - خو دا دېوال د يو لويې اژدها په شان تاو راتاو او ښکته پورته دے - دې دېوال په غرونو او ځنگلونو او سيندونو باندې خپله لاره کړې ده -

په دې دېوال باندې هر درې سره فټه کېني د پوليس څوکۍ ده او دغه شان پينځه ويشت زره څوکۍ جوړې شوې دي - د ماهرينو د اندازې مطابق دا دېوال دومره لوئې دے چې د سپوږمۍ نه بغير د دوربينه ښکاري - د انسان عظمت او محنت د عظيم شاهکار نن هم د تېرې شوې زمانې يو عظيم الشان تصوير دے او د دنيا په مشهورو عجوباتو کېني شمېرلې شي - “^x

2.5.1. خارېش: د خارېش په نوم د مهر اندېش صېب ليکلې تکل د وطن په اوومه گڼه کېني چاپ دے - اندېش صېب د خپل

تکل په برکت د انسان د مختلفو څارښونو ذکر کړې دے - يو خوا ئې د خارېش په مختلفو قسمونو په تفصيل سره خبره کړې ده بل خوا ئې د هغې د علاج دپاره چې خلق کوم مختلف داروگان يا طريقې خپلوي په هغې تبصره کړې ده - دغه رنگه ئې د مختلفو خلقو په مختلف څارښ، کښه باندې ډېر په ښکلي انداز سره خپل ژور فکر او تجربې سره رڼا اچولې ده - او څرگنده کړې ئې ده چې دا خارېش صرف ځان گړول نه دي - بلکې په ډېرو خلقو داسې خارېش حمله کړې وي چې هغوي نه بيا نورو خلقو ته تکليف او نقصان رسوي لکه د مثال په توگه:

”داسې خارېش هم شته چې هغه په دوه کسانو يو ځائې راځي دغې خارېش ته جديد يا ترقي پسند خارېش وئيلې شي - دا ډېر سود مند خارېش دے چې اکثر په چپراسي او افسر يا په کلرک او افسر نيم په نيمه يا په افسر د خپل گرېډ په نسبت د چپراسي نه سېوا وي -

که چرې د وطن په مختلفو چوکونو نظر اوکړې نو دملېشې په قميص او په ډوب بادامي پتلون او په بل قسم په پيکه اوډي قميص او ډوب اوډي پتلون کېني تاسو داسې ښارښتياڼ ووينئ چې توبې به اوباسئ - ددې خارېش نه دې ځدائې پاک انسان څه چې ځناور هم وساتي - “^{xi}

د اندېش صېب د تکل د فن او فکر په اړه يو ډېر معياري تکل دے ځکه چې اندېش صېب د خپل ژور فکر او تجربې په وجه د خارېش په گڼ شمېر قسمونو خپل خيالات څرگند کړي دي -

3.5.1. تکل په قيصۍ کېني :

”تکل په قيصۍ کېني“ دشمس القمر اندېش صېب تکل دے چې د وطن مجلې په نهمه گڼه کېني چاپ شوے - ددې تکل کېني اندېش صېب د خپل بې وزله ژوند په زړه پورې داستان بيان کړې دے - وائي چې زما يوه وره شان نوکري د ه او د کور خلقو ته د مردان نواب ښکارم - بېگم صېب مې دومره فرمائشونه کوي چې زه ئې په ژوند کولو ستومانه کړې يم وائي چې ماما له مې جوړه اخستل غواړي د خوري دې سنت راوان دے - د سرو سپينو کټ ، ټولائي ، بالښت او د کټ څادر ئې درباندي حق دے - اخر ئې ماما ئې کنه - اندېش صېب په دې تکل کېني د پښتو د بې مقصده او بې مطلبه رواجونو طرف ته اشاره کړې ده - چې سړي به تنخواه دومره نه وي څومره چې ورته خپلې بېگم صاحبې د غم ښادۍ جمع کړې وي - او دا يوه عامه او حقيقي خبره ده چې سړے غريب به ټوله لس اته زره تنخواه اخلي او ښځه به ئې کله ماما له او کله مامي له د زرگونو روپو کپړي ، پېزار اخلي او دې ته به فکر نه کوي چې زما د خاوند دا پېسي په څومره تکليف سره گټي د مثال په توگه ترې دلته څه برخه پېش کوو -

”د کور کرايه هم غوښتې شي او دوکاندار دے چې د کوڅې په دروازه لکه د مستان د ډول سحر ، ماښام راباندې کړي وي - سړيه ددې سپېره دا کاته لږه په وخت خلاصوه د هغه ځله گورے د مېرې

توري ده هر ځائې به درېسي غريزي - څومره موده اوشوه چې لور دي د قرآن مجيد ختم كړې دے - هغه استاذ به وائي چې دا لا څنگه خلق دي - نياز بيني لور له ختم نه شي كولې په ختم ئې اووه اته دېگه لگي خو خدايې خبر چې په تا باندې دا خبرې ولي نه لگي - او رښتيا د وړو د سكولونو فيسونه هم غوښتې شي - د څلورو مياشتو نه د چټ پكې مستري سره په پيسو كښي باندې پروت دے څومره موده اوشوه چې ثاني چاچي دې نوے كور جوړ كړې دے - ټول خپلوان وركړه امباركې له تلي دي او مونږ پاتي يو - سبا له چې راځي د ځان سره جگ گلاسونه ، شپږ سوچه ركبي او پرچ پيالې راوړه چې بي غمه شو تري - - - - -

خدايې خبر چې هغې به لا نور څومره فرمائشونه كول چې په ما سترگې توري توري شوې سر راباندې اوگرځېدو او پر مخي راپرېوتم - "xii

4.5.1. گودر:

گودر د عزيز بسمل تكل دے چې د وطن مجلي په لسمه گڼه كښي چاپ دي دا تكل د مضمون په طرز ليكلې شوې د گودر په ارزښت ئې په زړه پورې تبصره كړې ده - د تكل شروع ئې د حسين احمد صادق ددې شعر نه كړي :

راځئ چې سترگې پرې خوږې كړو د خوند رنگ مڼينو
پېغلو شيندلي په هر لوري د گودر خواږه دي

گودر چې د پښتنو د كلتور يو مهم او تاريخي عنصر دے چې د پښتون قوم د ژوند د سادگۍ ، مينې ، اجتماعيت او طبيعت سره اړيکه لري په پښتني ټولنه كښي گودر يواځې د اوبو راوړلو يا جامو وينځلو ځائې نه بلكې د ټولنيز ژوند يو مهمه برخه گڼلې كيږي -

عزيز بسمل صېب د گودر گڼ شمېر قسمونه ذكر كړي دي - د پښتنو په اولسي ادب كښي چې گودر ته كوم اهم مقام حاصل دے هغې ته ئې اشاره كړې ده -

خاوند	ما	د	گودر	پل	كړي
چې	شا	مې	په	سینه	قدومه
د	گودر	هر	بوټه	دارو	دے
پرې	لگېدلي	دي	د	بنكلو	پلؤونه

څنگه چې حجره د پښتنو د كلتور يو اهم ځائې گڼلې شي دغه رنگه گودر هم د ډېر پخوا نه خپل مقام برقرار ساتلے دے - هغه يو شاعر وئيلي دي :

په يو مو گودر ښكلے وو په بل مو حجره ښكلې وه
ځكه ډېر ذكر مې د منگي او د رباب كولو

عزيز بسمل صېب په دې تكل كښي د گودر د شپږو وجوهاتو ته هم اشاره كړې ده او وئيلي ئې دي چې داسي ډېري وجې دي چې نن سبا گودرونه شړ شول څوك خپلې لور خور ته د تلو اجازه نه وركوي -

غټه وجه دا ده چې اوس گودر ته د تلو حاجت پاتي نه شو دنيا مادي ترقي اوكره كور په كور كويان دي موټري اولگېدې ، ميونسپل كمېټو ډيگي جوړې كړې - هر كور ته ډېر په اسانه اوبه رسي نو گودر ته د جينكو د تلو حاجت نه پېښيږي او نه بهانه جوړيږي -

"دوبمه وجه ئې دا ده چې اوس د سره گودري ختمې شوي ابادي سېوا شوه خلقو د خوړونو او سيندونو غاړې واخستې يا ئې قبضه كړې خلقو د گودرونو غاړې راډكې كړې - او كورونه ئې پرې اباد كړل بله دا چې اوس خلق دومره ډېر شول چې هر ځائے د انسانانو يوه مېله وي هر ځائے دومره خلق وي چې څوك په پټه د چا ديدن نه شي كولے - "xiii

5.5.1. څادر:

د څادر په نوم تكل هم د عزيز بسمل صېب تكل دے كوم چې د وطن مجلي په دولسمه گڼه كښي چاپ شوے - څادر چې د پښتون د ثقافت يوه اهمه برخه او نڅښه ده د پښتون جامه ده لكه څنگه چې انگرېزان تھري پيس سوت اغوندي دغه رنگه د پښتون هم په جامه كښي قميص پرتوك او څادر شامل دے -

په دې تکل کښې عزيز بسمل صېب د ځادر په اهميت او ارزښت په زړه پورې تبصره کړې ده د ځادر په مختلفو ستايلونو ئې څرگند کړې چې نن سبا پښتانه په کوم کوم انداز ځادر اغوندي .

مشران وائي چې د ځادر يو کم سل فائدي دي . نوموړي ليکوال ئې د شپاړسو فاندو په اړه خبرې کړې دي . او يو نقصان ئې دا په گوته کړې دے چې په ځادر کښې هيڅ قسمه کار سره نه شي کولے ځکه چې کار په لاسو کيږي او ځادر سره لاس تړلے شوي وي .

نن سبا ځادر اکثر غلط خلق استعمالوي په دا وجه ځادر نن سبا بدنام شوے ډېر خلق چې ځادر واله بنده ويني نو اکثر پرې د غلط سري شک کوي پکار دا ده چې مونږ ځادر د غلطو کارونو او خلکو د استعمال نه بچ کړو .

د نموني په توگه د ځادر د تکل نه څه برخه دلته پېش کوو . اوس د ځادر استعمال ورو ورو کميږي او ويره دا ده چې ځادر استعمال بيخي ورک نه شي غټه وجه دا ده چې خلق فېشن وزېل او ددې وجې نه ئې د ځادر استعمال پرېښودو اوس ځادر گرځول يو پېتے گڼلے شي نو ځکه خلک ځادر نه گرځوي .

د ځادر استعمال اوس په منفي څيزونو او کارونو کښې ډېر شوے دے او اکثر بدمعاش خلق ځادر استعمالوي نو ځکه شريفو خلکو د ځادر استعمال پرېښودو . خو ددې هر څه باوجود مونږ له پکار دي چې د ځادر رواج لکه د پخوا عام کړو خپله جامه او ثقافت عام کړو او د ځادر متعلق منفي سوچ ختم کړو . په دې حقله اگاهي مهم وچلوو دا ثقافت د فنا کېدو نه بچ کړو .^{xiv}

6.5.1. مېله :

مېله هم د عزيز بسمل صېب تکل دے چې د وطن په اخري يعني ديارلسمه گڼه کښې چاپ شوے دے . مېلې د يو قام د تهذيب او ثقافت د بېلو بېلو رنگونو د دغه قام د سوچ او انداز فکر او د پرمختگ عکاسي کوي . مېله يو ډېر زوړ تاريخ لري دا د بازار يا مارکيټ ابتدائي شکل دے . مېلې به هغه وخت هم لگېدې چې لا بازارونه منظم شوي نه وو خلکو به د خپل ضرورت څيزونه پکښې اخستل او د ضرورت نه سېوا به ئې په مېله کښې خرڅول چې تر ننه دغه روايات د مېلې ژوند دے .

عزيز بسمل صېب په دې تکل کښې د مېلې په اهميت او په مختلفو قسمونو تبصره کړې ده . د خپل ژور فکر او تجربې په وساطت ئې د مېلې ارزښت په گوته کړے دے .

”په يورپ امريکه هم ډېر پخوا نه مېلې لگېدې بلکې غلامان به په دغه مېلو کښې خرڅېدل . مېله د پښتون کلتور او ثقافت مختلف رنگونه څرگندوي د پښتنو د تفريح او خوشحالي يوه اهمه او واحده ذريعه ده هغه وخت چې کله د تفريح نورې ذريعې لکه فلم . ټي وي او رډيو وغېره نه وو نو خلکو به د مېلو د تلو نه مزه اخسته او ډېر په شوق به ورته ورتلل . دا د خوند او رنگ موج مستی يوه ارزانه ذريعه وه . مداري د مېلې هغه کردار يا کيرکټر دے چې په يو پينځه شپږ سوه کسان دوه درې گڼتي ځان ته ودروي دا دومره دلچسپ کردار دے چې خلق ورته په گهڼتو گهڼتو په ناسته يا ولاړه تنگيږي نه . کومو خلکو ته چې د ناستي ځانے ملاو نه شي نو هغوي د پښو به څوکو اوډرېږي خو د مداري تماشه نه قضا کوي . مداري د خپلې ډرامې په خپله واحد راټټر ، ډائريکټر او اداکار وي په ادبي ژبه کښې داسې ډرامې ته مونو لاگ وئيلے شي . او داسې کرکټر ته ون مېن شو وئيلے شي . ځيني خلق خو صرف د مداري تماشي له مېلو ته ځي .“^{xv}

د وطن مجلې تکلونه په خوږه روانه ، ساده او ادبي ژبه ليکل کېدل چې د لوستونکو دپاره ئې جاذبيت زياتوے . په دې تکلونو کښې د وخت د ټولنيزو سياسي او ملي مسائلو په اړه خبره کېدې . د وطن دوستی او ازادی مفاهيم د ټولنې د پرمختگ لارې چارې د پښتو ژبې د ادب خدمت او پراختيا به ئې کوله . دې گڼه کښې به د خپل وخت د معاصرو موضوعاتو په اړه تکلونه ليکل کېدل . چې د خلکو د ژوند واقعي ستونزې او حل لارې به ئې بيانولې . گڼ شمېر ليکوالان ئې د تکل ليکلو ته وهڅول چې خپل قلم د تکل په زمره کښې اوچت کړي . ددې مجلې د تکل دپاره ځانگړے چوکاټ برابر کړي او لوستونکو ته ئې ملي شعور فرهنگي مينه او ټولنيز پېغام ورکړو . دې سره سره ئې د تکلونو د لارې د پښتو ادبي نثر په ډيزائن او ښکلا کښې ځانگړے پرمختگ اوکړو .

دا څېړنيز جاج د وطن مجلې د ”تکل“ شپږو نثري ليکنو؛ ځادر، خارښ ، دېوال، مېله، تکل په قيصه کښې او گودر د فني او فکري اړخونو له مخې تر ژورې څېړنې لاندې نيسي. د دې ليکنو تحليلي جاج دا څرگندوي چې ”تکل“ د معاصر پښتو نثر له هغو ليکوالو څخه دے، چې د ساده، خو معني داره ژبې په وسيله د ټولنې ژور حقيقتونه انځوروي . دده نثر نه يوازي د بيان له پلوه منظم او تسلسلي دے، بلکې د موضوع او احساس تر منځ يو طبيعي توازن هم لري، چې لوستونکی ورسره ذهني او فکري تړاو پيدا کوي .

د فني پلوه د تکل په ليکنو کښي د علامت، تمثيل او استعارې کارونه په ځانگړي ډول د پام وړ دي. ځادر د حيا، عزت او ټولنيز فشار علامت گرځي، دېوال د جبر، بېلتون او خاموشي استازيتوب کوي، مېله د ژوند د ظاهري خوښيو تر شا د پټو دردونو انځور وړاندې کوي، تکل په قيصره کښي د نثري تجربې او بيانيې سره سره د ټولنيزې شخړو باندې نيوکه ده، او گودر د کليوالي ژوند، گډ کلتور او ټولنيزو اړيکو ژوندی تصوير وړاندې کوي. داسې څارښ د انساني اخلاقي کمزوريو نشاندهي کوي. دا ټولي ليکنې د نثر له فني جوړښت سره سمون لري او د موضوع د اغېز د زياتولو وس گرځي.

له فکري اړخه د تکل نثر د ټولنيز شعور د راويښولو هڅه کوي. هغه د انسان د داخلي درد، طبقاتي توپير، کلتوري زوال او اخلاقي ارزښتونو په اړه ژور فکر وړاندې کوي. د ده ليکنې لوستونکي يوازې د قيصرې تر کچې نه دروي، بلکې هغه د سوچ، پوښتنې او ځان محاسبې ته اړ باسي. په دې توگه تکل نثر د اصلاح، تنقيد او انساني همدردۍ پيغام لري، چې د ادب اصلي موخه بلل کېږي.

په ټوليز ډول وييلې شو چې د وطن مجلې د نثري برخې تکل د فني ښکلا او فکري ژورتيا يو بريالۍ امتزاج دے. دا ليکنې نه يوازې د مجلې ادبي ارزښت لوړوي، بلکې په معاصر پښتو نثر کښي د يو داسې ليکوال انځور وړاندې کوي، چې ادب د ترويج تر کچې نه محدودوي، بلکې د شعور، احساس او ټولنيز بدلون وسيله ترې جوړوي. دا څېړنه دا نتيجه اخلي چې تکل د وطن مجلې د نثري روايت يو مهم او اغېزناک غړ دے، چې د لا زياتو علمي او ادبي څېړنو وړتيا لري.

حوالي

- i. حکيمزے، بدرالحکيم، ډاکټر، د پښتونخواه لنډه مطالعه :اعراف پرنټرز پېښور، 2018ء، مخونه 12، 13
- ii. مومند، قلندر، درياب، اين ډبليو ايف پي ټيکسټ بک بورډ، 1992، مخ 1239
- iii. رضا، محمد افضل، پروفېسر، پښتو نثر تاريخ، پېښور، يونيورسټي بک ايجنسي، دويم چاپ 1995، مخ 71
- iv. عبدالقادر، مولانا، پښتو نثر، مشموله: درې مياشتنۍ پښتو، پښتو اکېډمي جلد اول، کال 1957، مخ 70
- v. ريښتين، صديق الله، د پښتو د نثر هندهاره، پېښور، يونيورسټي بک ايجنسي، مخ 12
- vi. هم دغه اثر مخ 14
- vii. مشتاق مجروح، يوسفزے، زرکانۍ مخ 190
- viii. خټک، فضل مير، فضليات مخ 63
- ix. خټک، مابنام، پښتو ادب کښي د تکل ابتدا او ارتقاء چاپ کال 2015 جرس ادبي جرگه کراچي مخ 47
- x. وطن دويمه گڼه، جولائي، اگست، 2007، جلد اول مخ 18
- xi. وطن گڼه، اوومه مۍ، جون 2008، جلد دويم مخ 45
- xii. وطن، نهمه گڼه، جنوري، فروري، 2009، جلد درېم مخ 37
- xiii. وطن لسمه گڼه، مارچ اپرېل، 2009، جلد درېم مخ 15
- xiv. وطن دولسمه گڼه، ستمبر، اکتوبر، 2009، جلد 3 مخ 38
- xv. وطن ديارلسمه گڼه جولائي، اگست 2010، مخ 40، 41